

[Aage Fogh.]

inden for Landbrugserhvervet har bedømt vor Forsøgsvirksomhed paa Planteavlens og Husdyrbrugets Omraade, det vil sige, at man faar en Statens Husholdningsforsøgsstation, der ikke i og for sig skal ledes af Staten, men — paa samme Maade som det sker paa andre Omraader — skal ledes af Udvalg, som vælges af Organisationerne. Det er Husmødrene baade i By og paa Land, der gennem deres Organisationer skal have Hovedindflydelsen paa Ledelsen af den Station, her bliver Tale om, og hvis Resultater skal komme det store Arbejde ude omkring i Landet til Nytte.

Jeg har for nylig deltaget i et Møde, hvor Repræsentanter for alle de forskellige landsomfattende Husholdnings- og Husmoderforeninger var sammen, og havde stor Glæde af at høre den Interesse, hvormed de drøftede disse Spørgsmaal. Jeg haaber, at denne Interesse maa finde Genklang her i den høje Rigsdag. Jeg vil hertil gerne føje en Bemærkning om, at vi i den kommende Tid paa dette Omraade maa have Interesse for at lette Arbejdet for Husmødrene. Vi har Husmoderhjælp og andet, og det er udmærket at kunne hjælpe Husmødrene, naar de er udslidte, men det vil være vigtigere, om vi kan være medvirkende til at skaffe de Hjælpemidler derude i Husmoderens Værksted, i Køkkenet og i Hjemmet i det hele taget, som er Betingelsen for, at hun ikke slides op før Tiden. Det gælder ikke mindst i Landbohjemmene, hvor Husmoderens Opgave er overordentlig omfattende, og jeg vil derfor i denne Forbindelse rette den Henstilling, naar vi faar denne Forsøgsstation, som vi skal og bør have, at den da bliver indrettet saadan, at den til enhver Tid kan give Husmødrene Oplysning om de Hjælpemidler, det er muligt at skaffe dem i Hjemmet og i Hjemmets Arbejde. Denne Sag skal løses, den bør løses; jeg haaber, det maa ske inden længe og, som jeg sagde det før, uden Karrighed.

Der næst vil jeg gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister. Jeg kan ikke sige, jeg har noget reelt Grundlag for Forespørgselen, men oppe i Hornsherred — som jeg tidligere har haft den Ære at repræsentere her i Tinget, og paa et Tidspunkt, hvor vi var to Folketingsmænd for Kredsen, medens der nu ingen er — er der i Øjeblikket stor Nervøsitet i Anledning af Rygter, som er fremme om Militærets Hensigter med Hensyn til Anlæg af Skydebaner. Efter de Rygter, jeg har hørt, drejer det sig om efter vore Forhold meget betydelige

Arealer, omfattende Hovedgaardene ved Jægerspris og efter Sigende over 100 Landbrugsejendomme, baade Gaarde og Husmandsbrug, som skulde eksproprieres til Fordel for Skydebanerne.

Det er let forstaaeligt, at der blandt Egnens Befolkning deroppe hersker stor Nervøsitet i den Anledning, og jeg benytter derfor Lejligheden til at stille det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om han kan give en beroligende Udtalelse, eller om det virkelig er nødvendigt at anlægge disse Skydebaner og at anlægge dem netop dér. Hvis det er nødvendigt, vil jeg dog ogsaa benytte Lejligheden til at bede Forsvarsministeren mere end een Gang overveje, om det netop skal være dér. Hornsherred er, som de, der kender det, ved, en af de smukkeste Egne i Landet. Det er til lige en særdeles udmærket Landbrugsegn, og det vil derfor være meget skæbnsvangert at faa anlagt Skydebaner deroppe. Jeg kunde ogsaa i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at uheldige Dispositioner fra det offentlige Side har sat kedelige Ar i Landskabet allerede i Forvejen, idet vi har liggende Rester af den gamle Bane gennem Herredet. Det vilde efter min Mening være Synd, om nu dertil skulde føjes store Arealer udlagt til Skydebaner, der i hvert Fald vil baade hemme Bevægelsesfriheden deroppe og ogsaa formindske Naturskønheden. Jeg beder derfor den højtærede Forsvarsminister give os en forhaabentlig beroligende Udtalelse derom.

Men endelig er der en Ting til, som jeg finder Anledning til at udtale mig om her. Det er det efter min Mening interessante, at hvis Rygterne er rigtige, saa skulde der være Tale om, at Militæret vilde lægge Beslag paa Godserne omkring Jægerspris. Disse Godser ved Jægerspris er udlagt, som antagelig alle ærede Medlemmer ved, af Grevinde Danner. Grevinde Danner, der jo var udmærket for sin Tid, havde den smukke Tanke, at det, hun efterlod sig, skulde gaa til Fordel for vanskeligt stillede Piger. Det skete paa den Maade, at de store Jordarealer blev udlagt som Herregaarde, og de Penge, som flyder derfra, gaar til Stiftelsen Jægerspris, der tjener til Opdragelse af vanskeligt stillede Piger. Det er en udmærket smuk Tanke, men det har altid staaet for mig som en Urimelighed, at saadanne fjerne Tidens Velgørere skal kunne have bestemt, hvordan Danmarks Jord skal kunne drives ud i al Fremtid. Jeg finder det kedeligt, hvis Rygterne er rigtige, og hvis de er det, finder jeg det interessant, at naar det